

UREDNIŠTVO
IN UPRAVNIŠTVO
JE V LJUBLJANI

—

POSAMEZNE
ŠTEVILKE PO 10
VINARJEV.

NOVA DOBA

NAROČNINA ZA
CELO LETO 8 K,
ZA POL LETA 4 K,
ZA ČETRT LETA
2 K.

V LJUBLJANI S
POŠILJANJEM NA
DOM ISTE CENE.

GLASILO SLOVENSKE GOSPODARSKE STRANKE.

IZHAJA VSAKO SREDO IN SOBOTO. — ZA OZNANILA SE PLAČUJE OD TROSTOPNE PETIT-VRSTE PO 15 H, ČE SE OZNANILA TISKA ENKRAT, PO 12 H, ČE SE TISKA DVAKRAT IN PO 9 H, ČE SE TISKA TRIKRAT ALI VEČKRAT. — DOPISE IZVOLITE FRANKOVATI. — ROKOPISOV NE VRAČAMO. — NA NAROČBE BREZ ISTODOBNE VPOŠILJATVE NAROČNINE SE NE OZIRAMO. — UPRAVNIŠTVU BLAGOVOLITE POŠILJATI NAROČNINE, REKLAMACIJE, OZNANILA, T. J. ADMINISTRATIVNE STVARI.

Volilci kmetiskih občin velikolaško-ribniško-kočevskega okraja!

Dan volitve za deželni zbor je pred durmi, odločitev se bliža, izpadla bo v vašo korist ali pa v vašo škodo! Vaša usoda leži v vaših rokah! Izbirali bodete med kandidatoma, koja je postavilo vodstvo klerikalne stranke v Ljubljani, in med onima, ki jih je izvolilo prostovoljno iz svoje srede kmetško ljudstvo. Komur je mar resnična korist svojega kmetškega stanu, ne bo imel težke izbire.

Komur je za gospodarski napredek svojega stanu, volil bo ljudska kandidata:

g. Ignacija Merharja

župana in posestnika v Podgori in

g. Ivana Rusa

posestnika na Hribu pri Travniku.

Vsi na volišče za ta dva prosta in neodvisna zastopnika kmetškega stanu!

Ako bosta izvoljena, kar je seveda odvisno od vaše zavednosti, imeli bodete v bodočem deželnem zboru kot prvi v zgodovini slovenski, kot edini v deželi Kranjski svoja zastopnika, katera nimata in ne bosta imela drugega povelja nad seboj kakor korist kmeta!

Vsi na volišče, vsak glas je važen, vsak naj pripelje seboj vse znane mu somišljenike!

Naprej za neodvisnost kmetškega stanu, naprej do kmetške zmage!

Volilno gibanje.

Jaklič in Bartol v Loškem potoku na „prangerju“.

Po večernicah zbralo se je v nedeljo v farovžu (drugam se ne upajo) nad 300 mož. Jaklič hoče v imenu „Kmečke Zveze“ otvoriti shod. Volili bodemo predsedstvo, zagrmi po farovski veži. „K. Z.“ je shod sklicala in po zakonu predsedujem jaz shodu. Za reditelje naprosi „Čorovga“ Jožeta, Gregoriča, Turka, Lavriča in Debeljaka. Dobro, nam je vse eno in zakona ne bodemo kršili.

Kand. Bartola pokažejo in nam ga predstavijo. Mož, bled kot zid, hoče nekaj svojih pobožnosti razložiti — smešno se ga zavrne, da ni za ta „kšeft“, kar sam prizna.

Pravi, da bode cesto Sodražica—Hrib podeželi (kake pojme ima o deželnih cestah!) Zahteva deželno kmetško hranilnico in znižal bode zemljiški davek za K 15 — na posestnika.

Ta krasni govor, ki je trajal celih 5 minut, je čital z listka.

Ker Bartola ne smatramo resnim, smo imeli usmilenje z njim ter odvezali smo ga kandidatske dolžnosti.

Za njim smo pa poklicali Jakliča na obračun. „Vaših obljub nečemo slišati, zapovedujemo vam, da opravičite

vaše delovanje zadnjih 6 let!!! — Tresel se je kakor bilka na vodi — on poslanec po dr. Šusteršičevem ukazu, pa naj polaga račun kmetom. Kaj imam z vami, bi bil najrajši odgovoril, pa da se še pred svojimi pristaši ne osmeši, prične s tresočim glasom volilec odgovarjati. Po stari navadi hoče z liberalci strašiti. Buren prizor! Kdo je liberalce? Ne vidite, da govorite s kmeti? Iskal je liberalce po Ljubljani in Novem mestu. Kaj nas brigajo tisti liberalci, vi ste danes v Loškem potoku in tu imate govoriti o naših razmerah in vaši dolžnosti do nas kot šestletni naš poslanec. Takoj prekličite besede liberalci. Volilec ga pozdravi: „Gospod, vi ste bili pa res ‚fajn‘ poslanec, niste koristili ne škodovali. (Pravi Blažev žegen.) Kaj ste delali v deželnem zboru?“ Jaklič: „V deželnem zboru nismo mogli kaj prida storiti, ker je bila obstrukcija“. Volilci: „Pa kdo je uganjal obstrukcijo v deželnem zboru? Vaša stranka je učiteljica obstrukcije. Kako morete vi še sploh kot kandidat kmetov nastopiti? Mi vas ne smatramo za kandidata! Vi ste berač glasov naših!“

G. župnik prizna upravičeno ogorčenost, ker on sam je rekel pred leti, da ga bodemo vprašali za račun — pa tolaži volilce. Nekdo se oglasi: Pustite ga, naj govori. Jaklič prestrašen kliče: „Kje so reditelji? Kje je Gre-

gorič. kje Turk?“ Moža pristopita k njemu, in za hip se oddahne. „Čorov“ reditelj jo urno pobriše in med potjo izve, da bo prej še lahko „pregledal“, kakor imel priliko na „listek bel“ zapisati kakega Jakliča. Drugi kliče: „Pustite vi Jakliča, saj ga niste volili vi.“ Nismo ga in ga ne bomo. Žalostno bi bilo za nas, če bi volili ljudi, ki ne vedo drugega, kakor petake in desetake pobirati, mi pa moramo njih grehe plačevati. Deželno blagajno so itak že spraznili s svojo obstrukcijo.

„Kdo jaz? Jaz imam izgubo s poslansko dolžnostjo. Jaz sem kmet. Le pridite pogledat. Doma imam „pujske“ (o pa še dosti!)“

Volilci: „Če imate vi izgubo, kaj se pa štulite in pojdit v šolo učiti, da vas ne bodemo brez dela na vseh koncih in krajih plačevali.“ (Siromaku pojemlje sapa.)

Volilci: „Gospod, ali vam je slabo? Želite vode?“

Eden njegovih nekaj godrnja.

Ves zmeden se zaleti v osebo g. nadsvetnika Višnikarja in ribniške uradnike, češ, 50 jih je bilo na shodu v Ribnici in le uradniki so glasovali za Rusa.

Tukaj jo je pa pošteno skupil.

„Vi niti vredni niste, da omenjate ime tega moža. Po njega hrbtu hočete splezati na vrhunec in svojo ne-

LISTEK.

Oton Lah.

(Dalje.)

Ustrelil sem ga s samokresom, — in žal mi je bilo samo čokolade, ki se je razlila po tleh. Kar tako sem ga, brez vzroka. Na um mi je prišlo, in preden sem vedel, se je zgodilo. Nemara sem si v zabavo predstavljal, da si ti tisti zamorec, lepi moj Marcel... Ampak mene ni pekla vest; moja vest je mrtva, strl sem ji glavo. Kaj ni to čudna zver: milijonar, ki je anarhist? Hm...? Ti! Meni se zdi, da hodim zato poleg tebe, da te — enkrat ubijem! Ali slišiš?“

„Nekaj!“ je zastokal Bernardi izmed prstov, ki jih je držal pred obrazom, in se je vrgel izmučen v naslonjač.

Lah je obstal pred njim. Njegovo lice je bilo zgolj zaničevanje. Toda mahoma se je izpremenilo: mehko je postalo; kakor otroku, tako so se mu porosile oči, tihe in skesane so bile besede.

„Marcel, oprosti!... Pozabi... Vidiš, težko mi je; kar mahoma me je zagrabilo; nisem si mogel pomoči.“

Čuden človek sem; včasih se mi vrača beduinska natura, ki se je razvila tam doli, v pripeki puščav. Takrat pozabim, da nisem tiger; in — saj veš, ljubil sem jo... O!...“

Prijel se je za čelo. Nato mu je omahnila roka na prsi. — Vstal je, stopil k Bernardiju in ga je prijel za desnico.

„Marcel! Bodiva, kar sva si bila: prej, takrat in pozneje... Bodiva prijatelj! Naj spe mrtvi v miru, prav imaš, kaj ne?“

Bernardi si je oddehnil in je pogledal kvišku. Ves spačen je še bil njegov obraz; le polagoma so se mu zgladile poteze.

„Naj spe, Oton, naj spe... Prosim te, kakor se Kristus prosi; naj počivajo, naj ne vstajajo iz grobov. Groza je živih, kadar vstajajo mrtvi.“

In čez nekaj časa je nadaljeval z iztrpinčenim glasom:

„Ti, prestrašil sem se te nocoj. Ne tvojih besed... Ampak tega, da si tako nenadoma, po tolikem času izkopal spomine. Bal sem se te... Nekaj je v tebi, česar se bojim: prav imaš, čuden človek si!“

„Oprosti!“

„Ti oprosti meni. Oprosti mi vendar že enkrat, in

popolnoma. Maščuj se, ali oprosti. Saj sam trpim. Po cele tedne, po cele mesece živim v zadovoljnosti in v pozabljenju; pa udari nepričakovana minuta, ko se odpre zastor prošlosti. Takrat se stresem. Zgrozim se sam pred seboj, in tako neznosno mi pride, da se zbojim svojih misli. Ne misli! Ne misli, temveč nekakšnih čustev se bojim.“

„Poznam jaz takšna čustva“, je rekel inženir s tako tihim glasom, kakor da se je zlagal.

„In takrat se zaklenem v svojo sobo. Napijem se, da me nihče ne vidi...“

Tudi jaz se včasih napijem, da me nihče ne vidi...“

„Oton, ne bodi krvnik!“

„Ne, prav imaš, pustiva to. Nezmisel, hahaha!“ se je zasmel inženir. Nenadoma je bil ves vesel; razposajene se je okrenil proti mizi. Državnemu pravdniku je prišla čudna misel: „Ali morda blazni?“

„Kaj je s tvojo pravdo?“ je rekel v zadregi.

„Kakor sem ti prorokoval. Antonič ima najlepše upanje, da izgubi. Z mano se gre pravdat! S Cerberom se grize, hahaha! Toda žal mi je skoraj; še malo dalje bi se moralo vleči. Tako na vsezadnje niti ne pride na boben, haha.“

„Ti bi rad?“

možnost opravičevati. Gospod nadsvetnik je kot bivši poslanec več storil za naš kraj, kakor vsa vaša stranka.

Hoče dokazati, da se je trudil za pomoč po povodnji. Napada glavarstvo, da ni storilo svoje dolžnosti. G. župan mu mirno pojasni, da je občina storila takoj svojo dolžnost in hoče on pri glavarstvu poizvedeti, koliko je njega besedam verjeti. Jaklič takoj umakne svojo izjavo, češ, morda bode pa glavar napravil svojo dolžnost sedaj. Volilci mu v obraz povedo, da tako drago plačan gospod poslanec naj ne čaka, kdaj bodo kmetje v nesreči skovali prošnje — njega dolžnost je, da pride sam na lice mesta in vse potrebno ukrene.

Ker so mu gospodje najbrž pošepetali, da kmetje tukaj precej čitajo in je vsem jasno, kaj je deželni zbor, ter da se nas njegova „farba“ ne prijemlje, pričel je z državnim zborom.

G. dr. Šusteršič je ljubljanski okolici pridobil podporo. „Dobro! Torej je dr. Šusteršič vreden 15 gl. na dan, vi pa niti groša ne, ker niste prav nič storili. Kot kandidatu za državni zbor je bila ena največjih obljub, da bode skrbeli, da se meje zapro za uvoz živine, in ravno pod vašim poslanstvom se „Srbija“ na stečaj odpre, da bode živinoreja uničena.“

Ja klič: „Kdo vam je to rekel?”

Odgovor: „Vaš „Domoljub“ se je še pobahal,“ in tudi tukaj je bil pri kraju.

Slučajno ga je rešil dopisnik sobotnega članka od tukaj v „Novi Dobi.“

Možje, med potjo dobil sem ta list v roke. Tukaj se mi očita, da Rusa imenujem liberalca. Jaz ne trdim, da je on liberalce sedaj — pred več leti je pa bil. (Kaj so bili pa Vaši stebri stranke.) Ne rečem, da nima zmožnosti in se ne trudi. Slep je pa, kdor trdi, da imam jaz 10.000 K dohodkov. (Oho še več! — Najmanj 11.000 K.)

Pri belem dnevu ga zapusti vid. Prinesli so mu luč.

G. državni poslanec Jaklič bo pomnil, kdaj je bil med kmetskimi volilci, med možmi, ki se trudijo trdo za obstanek in se zanašajo na svojo dlan, ne pa na take podpore, kakor jih kak Jaklič že 6 let deli.

Pomnil bode ta dan — pogrešal je tistih milodonečih „Živio“, ki ga po farovžih spremljajo. Kmetski poslanec naj se ne skriva za „frak“, če hoče biti poslanec kmetskega stanu. In ker je njega delovanje bilo dosedaj protikmetsko, postavili smo ga kakor „Tomaža Velikonja“ na „pranger“, njegov prijatelj „Karl“ pa ni dosegel „Obloškega Tončka“.

Možje njega misli ga niso bili nič kaj voljni zagovarjati, le bodoči kandidat „Oražem“, sedaj konsumni pometeč, ki se je od spomladanskega shoda streznil, obdržal se je ob Busa. On pravi: Občina je plačala škarpo, Rus pa prostor uživa. (Temu „kostonjarju“ bodi povedano, da je škarpo plačal Rus sam. Škarpa je stala 600 gl. — Rus je bil pa 4 leta župan in je občini letnih 200 gl. plače podaril, torej 800 gl.)

Pred zaključkom niso niti kandidatov na glasovanje dali in čuli so se bolešni glasovi: saj vemo, da imate večino.

Prihodnjic pa pozivljemo poslance v javen lokal. Možje so se razšli prav razveseljeni. G. kaplan Skulj pa naj ne stika preveč, ker smo že videli več kaplanov, sicer po takem ravnanju postane še prehitro smešen.

Živela kmetska kandidata Ivan Rus in Ignacij Merhar!

Uradništvo in deželnozborske volitve.

Govoril na shodu neodvisnih kandidatov g. Rožan.

Častiti zborovalci!

Stojimo na pragu deželnozborskih volitev. Gre se za uresničenje one velike ideje, ki jo hočemo videti realizovano v reformiranem volilnem redu tudi za našo deželo — gre se za edino možno saniranje nezdravih razmer na temeljih pravične volilne geometrije.

Današnji shod je nekaka politična bilanca, pri kateri se obračunava z odstopajočimi zastopniki ljudstva ter se obenem naredi nekak proračun za bodočnost.

Gospodje predgovorniki podali so nam splošne obriše politične situacije, iz katere se razvidi, da se je v Ljubljani pojavilo močno opozicijsko gibanje proti vladajočemu režimu. (Navzoči Tavčarjanci, ki so že doslej neprenehoma motili govornikova izvajanja z medklici, prično kričati na vse grlo). Da pridobi slika situacije na popolnosti in jasnosti, je popolnoma prav, da se sliši več glasov.

Jaz storim to za svojo osebo kot uradnik. Ne jemljem si seveda prav nobene pravice govoriti v imenu stanu, ki mu pripadam, ampak storim to le v toliko, kolikor se to sme in more pričakovati od človeka, ki skoz in skoz pozna razmere svojega stanu. Na drugi strani priznavam tudi odkrito, da simpatizujem z vsakim političnim pokretom gospodarskega značaja, ker so ravno uradniki vitalno zainteresovani na takem stremljenju.

V tem mislim, da se ujemam z vsemi stanovskimi tovariši.

Povzročitelji in pospešitelji takega gibanja smejo po pravici pri nas reflektirati nanje, da, smejo jih celo reklamirati za se, zlasti z ozirom na to, da je za uradnika ali inteligenta sploh najboljša zdrava gospodarska politika. (Klici: Tako je!)

Uradništvo je bilo doslej pretežno v liberalnem taboru. Dasi je moje mnenje, da se da v vsaki stranki z resnim delom nekaj doseči, umevam simpatije ogromne večine uradnikov baš do narodno napredne stranke. Da se govoriti o njenem programu, o njeni taktiki i. t. d. pro in contra (Tavčarjanci: samo pro!), to naj uredi končno vsak sam seboj in se stranko — ali težko se bo dalo napredni stranki priznati intenzivnega, in kar je več — plodonosnega dela. (Tavčarjanci: Ni res! Splošen smeh! in pritrjevanje govorniku.) Veliko besed — a malo zrna. Od prvih se ne živi, drugega nam stranka ni priborila: mi pa ne živimo več v časih, ko bi se opajali na samem navdušenju in na še tako lepo izbrušenih frazah. Jaz sam sem naprednega mišljenja, in napredne je končno vsak, kdor dela. (Bravo! res je!)

Toda sveta potisniti nazaj ni mogoče: (klerikalci in vi!) kdor nasprotno trdi — je slab zgodovinar in slab mislec. (Res je, taka je!) Če je pa delo in uspeh dokaz prave naprednosti, potem gospoda moja, vemo, da tega napredka nimamo iskati v naši prepereli liberalni stranki. (Burni ugovori pri Tavčarjancih. Verovšek kriči, da je rdeč, kot kuhan rak.) Stranke, pa naj jih tvori tudi najboljši, najizbranejši material, pa so toliko vredne, kolikor so vredni njihovi voditelji.

Voditelji narodno napredne stranke napravili so s svojo brezprimerno nedoslednostjo, nespretnostjo, neiskrenostjo omahljivostjo — (Divji, zbesneli medklici. Kavarnar Krapež maha kot obseden krog sebe. Kričač Verčič kriči, da mu lete sline po okolici.) — iz samo na sebi čisto simpatičnega programa pravo karikaturu. (Res je! Tako je! Burni medklici.) To seveda ni ogrevalo nobenega in osrečevalo razum tistih, ki so se greli na lastnem solncu! (Klici: Prvaki in žlahta. Smeh.)

Teh razmer pa ne bo mogoče preje predrugačiti, dokler ne pade sistem, čigar reprezentanta sta doktorja Tavčar in Triller.

Ne bi se rad pečal z osebami — a tem se ne da izogniti v političnem boju. Zato moram spregovoriti tudi v obeh omenjenih protikandidatih (Čujmo!)

O Proftovem prijatelju Trillerju ne bom dosti govoril. Mnenja sem, da bo on, če bi bil voljen v deželni zbor, istotako zlezel pod klóp pred feudalnimi zastopniki, kakor je to svoj čas storil v občinskem svetu, kjer ima notabene on odločilno besedo. (Res je! To je narodnjak! Škandal. Dr. Trillerjanci ugovarjajo.) (Sledi.)

Politični pregled.

Deželnozborske volitve na Češkem.

Dunaj, 19. svečana. Šanse Mladočehov glede ugodnega izida deželnozborskih volitev na Češkem so jako majhne. Vše zadnje državnozborske volitve so bile usodepolne za to stranko, deželnozborske pa jih bodo menda popolno decimirale. Od 60 mandatov, katere so doslej imeli, obdržali jih bodo komaj polovico. Ne glede na to, da bodo od 19 mandatov v kmetskih občinah si komaj dva nazaj priborili, bodo imeli občutne izgube tudi v mestih. Vzrok temu nazadovanju je na jedni strani dejstvo, da se ni dosegel kompromis med Mlado- in Staročehi, na drugi strani pa občene razmere, katere niso Mladočehom ugodne.

Eksplodija v Barceloni.

Barcelona, 19. svečana. Včeraj zvečer so v mestu neznan zlikovec vrgli dve bombi, vsled česar je bilo nekaj oseb ubitih in večje število ranjenih.

Poškodovani torpedni rušilec.

Portsmouth, 19. svečana. Pri odhodu iz pristanišča zadel je torpedni rušilec „Lightning“ na bojo s tako silo, da je zadobil luknjo in se pričel potapljati. Ker so luknjo hitro zamašili, so zamogli ladjo rešiti in jo spraviti v dok.

Nemiri v Indiji.

Pešavar, 19. svečana. General Wilcocks poroča, da je ekspedicija proti Cakakelom včeraj dospela v Valai, kjer so se bili utaborili Cakakeli. Angleži so jih tako nepričakovano napadli, da niso nasprotniki niti važne postojanke nad Valajem utrditi mogli, katero so Angleži po kratkem boju zasedli. Na angleški strani je padel en vojak.

Brzobjavna in telefonska poročila.

Proračunski odsek.

Dunaj, 19. februarja. V proračunskem odseku se je pri razpravi o točki „tabak“, o kateri je poročal dr. Korosec, poslanec Žitnik zavzel za izboljšanje stanja delavstva tabačne tovarne v Ljubljani.

Vojni odsek avstrijske delegacije.

Dunaj, 19. februarja. Vojni odsek avstrijske delegacije je danes končno sprejel vse predloge o izboljšanju hrane moštvi in zvišanju častniških plač ter s tem zaključil svoje delo.

Zmaga konservativcev na Tirolskem.

Inomost, 19. februarja. Pri današnjih deželnozborskih volitvah so na celi črti zmagali katoliški konservativci.

Italijansko vseučiliško vprašanje.

Dunaj, 19. februarja. Danes so bili pri ministrskem predsedniku italijanski poslanci v svrhu rešitve vprašanja italijanske juridične fakultete. Ministrski predsednik Beck je označil razne časniške glasove o tej zadevi kot neresnične. Italijanski poslanci se zadovoljujejo z ustanovitvijo juridične fakultete na Dunaju, dokler se ne ustanovi italijansko vseučilišče v Trstu.

Rumunske zahteve.

Dunaj, 19. februarja. Rumunski vseučiliški dijaki so imeli danes tu shod, na katerem so zahtevali ustanovitev rumunskih učnih stolic za rumunski jezik v Črnicah in ustanovitev rumunskega seminarja.

Jezikovno vprašanje pri čeških sodiščih.

Dunaj, 19. februarja. Med nemškimi poslanci češkimi in ministrskim predsednikom Beckom so se danes vršila pogajanja v svrhu ureditve jezikovnega vprašanja pri čeških sodiščih.

Uvoz srbskega mesa.

Reka, 19. februarja. Tu se ustanovi velika mesnica za srbsko meso. Danes je došel semkaj preko Zagreba en vagon mesa iz Srbije. Tudi v Budimpešti se ustanovi enaka mesnica.

Centralna zadružna blagajna.

Dunaj, 19. februarja. Danes je prišlo v finančno ministrstvo odposlanstvo državnega društva rokodelcev v zadevi ustanovitve osrednje zadružne blagajne. Iz avtonomističnih vzrokov je malo upanja, da bi se ugodilo tej želji.

Dnevne vesti.

— Iz Sokola v Kranju kroži po vseh slovanskih sokolskih društvih ta le okrožnica, ki jo zaradi njene kurioznosti prinašamo v celoti:

„Dragi bratje Sokoli!

Ko se je leta 1862 ustanovil v Pragi pod egido Miroslava Tyrša in Jindriha Fügnerja prvi slovanski „Sokol“ in mu je sledil takoj leta 1863 „Južni Sokol“ v Ljubljani, takrat ni nikdo od daleč mislil na to, da bode kdaj mogoč slučaj, da bi pod rdečo srajco se našlo srce, katero bi bilo zmožno paktirati z našimi najljubejšimi sovragi, s sovražnimi, oholimi Nemci!

In vprašam Vas, zakaj nikdo ni mogel na kaj takega misliti? Zaradi tega ne, ker se je „Sokol“ s svojo vzvišeno idejo ustanovil baš radi tega, da varuje, čuva in ščiti meje Slovanstva napram predrznim uaskokom nemštva.

Zgodovinska resnica je, da je „Sokol“ osobito na češko-moravskih tleh to svojo nalogo vedno zvesto vršil — saj se „Praški Sokol“ niti strasil ni zapustiti mesto, ko je Prago posetil cesar — in tudi „Južni“, pozneje „Ljubljanski Sokol“ in za njem vsa druga sokolska slovenska društva, so si bila vedno v svesti, da je poleg gojitve telovadbe v svrhu telesne moči, njihova poglavitna, prva in edina naloga braniti pravice naroda slovenskega.

Kdor pa hoče to nalogo vršiti in izpolnjevati, ta ne sme in ne sme nikdar v zvezo stopiti z našimi prvimi, in zgodovinsko najhujšimi sovražniki, Nemci! Za „Sokola“ — da se izognemo vsakemu zofističnemu izgovoru — je vse eno, če je taka zveza direktna ali indirektna, ker take stvari se dajo morda zavijati v političnih listih, pred vrsto Sokolskih čet se pa ne morejo, ker za take izgovore mi Sokoli nimamo ušes!

In sedaj se spominjam dne 8. septembra 1905.

Takrat se je ustanovila „Slovenska Sokolska Zveza“ in takrat se je volil prvi odbor in prvi predsednik te zveze.

Ali se še spominjate viharja na tem zborovanju. Nas člane „Gorenjskega Sokola“ so skoraj takrat po stopnicah pometali.

In zakaj?! Vprašam! — Zaradi tega, ker smo imeli dober vid in dober volh za bodočnost. — Pa smo tudi dobro videli in dobro slutili.

Ali se še spominjate občnega zbora v Brežicah?! Takrat smo bili mi iz Kranja mirni radi bratov Hrvatov in oddali smo prazne listke. Zakaj smo to storili?! Zato, ker predsedniku, ki nam je bil znan kot nesokolski „štreber“, nismo zaupali. „Sem Slovan in nič drugega“, toda njegove besede me niso navdušile, ker mu ravno niso šle v srce, ker niso prišle iz srca, nego iz formalnega razpoloženja.

Hudo mi je, da moram kot star Sokol tako sodbo izreči.

Izrečem jo pa, ker mi je na stvari, ne pa na osebi, ker se ravnam po pregovoru „non quis, sed quid“. Pri

tem se pa opiram na razlog, da bi tako sodbo izrekel o zadnjem najslabšem članu Sokolstva, ker smo si vsi enaki. Če bi pa najslabšega obsodil, moram tudi tistega, ki stoji kot prvi med enakimi na čelu slovenskega Sokolstva.

In to je gospod dr. Vladimir Ravnihar, predsednik „Slovenske Sokolske Zveze“.

Vi vsi veste, kaj se dandanes godi.

Bije se političen boj za deželni zbor in delijo se ljudje v stranke. Naj se pogleda na to ali na ono stran — ki se naziva in je slovenska — potem bi obsodba odpadla, ker „Sokol“ v naših notranjih bojih ni poklican delati politike; po pravilih sploh ne smemo delati politike; toda če se zgodi, kar se je zgodilo na in v osebi predsednika „Slovenske Sokolske Zveze“, je to madež na slovenskem Sokolstvu, kojega madeža ne sme in ne more nobeden prepričan Sokol deležen biti in ostati.

Notorično in vsakemu znano je, da gospod dr. Vladimir Ravnihar, ki je po zaslepljenosti ali lahkovernosti večine zborovalcev žalibog predsednik zveze Sokolske, kandiduje za poslanca v deželni zbor na podlagi podpore nemških, oziroma nemškutarških glasov prestolice naše, bele Ljubljane.

Ni nam Sokolom mari, kaj ga k temu koraku sili, ali častihlepnost ali kaj drugega, ni nam mari, če je v svoji politični karieri nastopil kot protikandidat napram dvema starejšima bratoma Sokoloma, ker ima vsak pravico se oglašati v javne zakonodajne zastope kot kandidat, toda mari nam je, da vsak brat Sokol čuva v srcu svojem narodnost slovensko.

Ne čuva je pa, če nastopi kot kandidat nemških, oziroma nemšurških glasov.

Rekel sem, da se je Sokolska ideja vstvarila v obrambo slovanskih meja; kako bode pa to idejo zastopal predsednik Sokolske zveze, ki je v zvezi z Nemci, oziroma nemškutarji. Da je temu tako, je registriralo nemško, nam sovražno časopisje. In gospod dr. Vladimir Ravnihar tega dejstva ni dementiral na način, ki bi vsak dvom razpršil, dasi bi bil moral odločen dementi v svet poslati v prvih 5 minutah, ko se je tako poročilo zaznalo.

Tega on ni storil, in sedaj Vas vprašam bratje Sokoli, ali more tak gospod biti še predsednik Sokolske Zveze Slovenske? Ne in nikdar ne!

Ker je pa več kot gotovo, da prav prostovoljno ne bo odložil svojega častnega, po sokolskih bratih poverjenega mu predsedniškega mesta, predlagam:

1. Telovadno društvo „Sokol“ v Kranju skleni izstopiti iz „Slovenske Sokolske Zveze“ za toliko časa, dokler bode tej zvezi na čelu ali v odboru gospod dr. Vladimir Ravnihar, odvetnik v Ljubljani.

2. Ta resolucija našega društva se priobči vsem slovenskim sokolskim društvom in pa tudi „Vseslovanski Sokolski Zvezi“ v Pragi na roke predsednika brata dr. Scheinerja, ki naj ta pojav „Sokola“ v Kranju intimira vsem Sokolskim zvezam.

Tako torej se glasi ta poslanica slovenskemu Sokolstvu. Ne bi zamerili toliko, ako bi slonele v tej okrožnici izrečene obdolžitve na nevednosti piščevih ali v nepoznanju razmer; toda ravno zatvegatelj je imenovati obdolžitve tem ostudnejše, ker temelje zgolj na z nedosegljivo smelostjo v svet vrženih golih sumničenjih v „Slov. Narodu“.

Zato je to poslanico mogla narekovati le neka osebna mrznja ali pa alkoholsko razpoloženje. V koliko je bil dr. Ravnihar „nesokolski“, o tem zamorejo soditi le bratje Sokoli v telovadnici; ker drugi Sokoli sploh nimajo izreči o tem sodbe. In da bi bil dr. Ravnihar „štreber“. Ali se je kdaj kam usiljeval? Dr. Ravnihar ni čital nemških listov, zato tudi ne ve, kaj je registriralo nemško časopisje. Pa če tudi bi vedel, ne poslal bi nemškim listom nobenega popravka, ker ne obćujemo z njimi niti v obliki popravkov. Pač pa je dr. Ravnihar še tisti dan, ko je izvedel za podlo podtikanje, priobčil odločen dementi v „Novi Dobi“ in ravno tak dementi je podal tudi na shodu. Kaj pa še hočete več? On vendar ne more dokazovati česa, kar ni in ne obstoji. Nesramno je, kar trdi okrožnica, da „tega dejstva dr. Ravnihar ni dementiral na način, ki bi vsak dvom razpršil“. Dementi je bil prav tako odločen kakor jasen in nedvoumen za vsacega razen kdor v zlobi svoji tega ni hotel ne videti, ne umeti. Dr. Ravnihar s čisto vestjo, zato mirno pričakuje sodbe Sokolstva — naj bo ta sodba taka ali taka.

— „Sokol“ v Kranju, nahujskan po lažeh v „Slovenskem Narodu“, je na svojem izrednem občnem zboru sklenil izstopiti iz „Sokolske Zveze“, dokler ji je starosta dr. Ravnihar „Slov. Narod“ poroča to ter pristavlja, da je ta predlog stavil brat dr. Kušar, ne pristavlja pa, da je isti „Sokol“ v Kranju prav pred kratkim na svojem rednem občnem zboru istega, za „čast“ sokolstva tako navdušenega brata dr. Kušarja porinil s častnega mesta v društvu zaradi... no, pa rajši molčimo, ker nečemo slediti „Slov. Narodu“ na polje osebnih napadov.

— Ljubljanski krojači, pozor! Iz prav zanesljivega vira se nam poroča, da pusti dr. Tavčar za sebe, kakor tudi za svoje sinove izdelovati obleko pri krojaču Maks Metzl

v Graecu Hauptplatz št. 8. Lep značaj narodnega, naprednega voditelja. Ali se ne more oddati delo našim slovenskim krojačem ljubljanskim, ki gotovo ravno tako delati znajo kakor drugod. — Več ljubljanskih krojačev. — K temu dopisu dostavljamo samo še, da smo nedavno v našem listu povedali strmečemu občinstvu, kje „narodnjak“ Tavčar kupuje zlatino in kam zahaja v kavarno, torej popolnoma po principu „svoji k svojim“, če bi se pisal še tako kakor njegovi predniki (Tavčar = Deutscher). To je sicer „osebnost“, toda kot Slovenci se moramo brigati za take osebnosti onih, ki trdijo, da so tudi Slovenci.

— Na vsako neumnost pa res ne bomo odgovarjali. „Narod“ sinoči že zopet prihaja z abotno trditvijo, da se dr. Ravniharjevi pristaši bahajo, da imajo 300 nemških in 500 klerikalnih glasov. Naj nam „Narod“ predvsem imenuje tistega „priganjača“, ki je to trdil, potem bomo dalje govorili. Dokler pa to trde samo priganjači njegovih kandidatov, toliko časa nimamo povoda zavračati takih trditvev.

— Laž na laž. Najpodlejšje sredstvo tudi v volilnem boju je laž. Dr. Tavčar se je poslužuje v svojem glasilu kar na debelo. V vsaki številki je kar cela vrsta raznih laži. O naših kandidaturah se pa laže, samo če črhne. V soboto se je izmislil neko govorico, ki baje kroži po mestu, da računa dr. Ravnihar na 300 nemških in 500 klerikalnih glasov. To laž ponavlja sedaj v vsaki številki, prideva pa še drugo laž, ker trdi, da se ta njegova trditev ni dementirala. Dr. Ravnihar je na shodu javno in jasno povedal, da računa z vso sigurnostjo ravno na glasove naprednjakov v Ljubljani; da to tudi dr. Tavčar dobro ve, dokazuje dejstvo, da je ravno on prišel v svojem glasilu na najinfamnejši način s pomočjo perfidne izmišljotine ščuvati sokolstvo na dr. Ravniharja. Razentega je pa dr. Ravnihar na shodu javno ponudil dr. Tavčarju stavo, kedo od obeh bo dobil več nemških glasov. Naj torej naš, vsled nekdanje njegove nemške zveze tako slavni „narodnjak“ dr. Tavčar najprvo sprejme to stavo, potem bomo govorili dalje.

— Slabo zagovarja dr. Tavčarja njegovo glasilo, ker vleče na dan one njegove čine, ki ostanejo pač neizbrisljive črne pege na njegovi osebi. Dobro je še znano ljubljanskemu občinstvu, kako je hotel dr. Tavčar uničiti eksistenco zdravniku, ki je bil kakor nikdo drugi na svojem mestu in ki je izročil mu oddelek deželne blaznice s svojim trudom in deloma tudi s svojimi lastnimi sredstvi moderniziral in popolnoma preosnoval in napravil iz njega človeka vredno bivališče, kateremu ni bilo nič drugega pred očmi kakor blagor njegovih bolnikov, in ki se je baš zaradi tega sprl z deželnim odborom, kateri je bil proti vsacemu izboljšanju stanja in razmer v blaznici. Ne dosti, da je izposloval dr. Tavčar, ker je imel moč v rokah, takrat disciplinacijo dr. Robide, skušal mu je potem še s pomočjo svojega glasila vzeti in ubiti vse zaupanje, katero je imel kot zdravnik. Res kavalirski čin prve vrste, dobro le, da krivica ne zmaga vedno!

— „Mi pripeljemo naše Nemce!“ Pred nekako 10 leti sta si v Ljubljani stala kot državnozborska kandidata nasproti g. Josip Kušar, posestnik v Ljubljani, in g. Ivan Vencajz, deželnosodni svetnik v Ljubljani. Za prvega je šla v ogenj narodno-napredna stranka. Vso agitacijo sta vodila velika Sokola dr. Josip Kušar, sedaj v Kranju, in dr. Tavčar. Stopila stav zvezo z ljubljanskimi Nemci ter jih imela privezati — s čim nam ni znano — na se proti drugemu slovenskemu kandidatu. Pri Roži je takrat Rohrman milo prosil: „Die Herren Deutschen werden mit uns gehen, nicht wahr?“ Uspeh tega trdnega pakta, ki sta ga sklenila z Nemci dr. Kušar in dr. Tavčar, je bil ta, da je na shodu dr. Tavčar javno lahko oznanil: „mi pripeljemo svojih 400 Nemcev!“ — Res svojih pripeljali in zmagali približno 400 glasovi. Za danes navajamo dejstvo samo — brez komentarja.

— Zblaznel je „Slovenski Narod“, drugače si namreč pameten človek ne more tolmačiti naravnost v nebo kričečih nesramnosti, katere prinaša dan na dan v svojem besnem boju proti neodvisnemu kandidatu dr. Ravniharju. Samo eden primer: v dolgi notici pripoveduje, da bo dr. Ravnihar dobil vsega skupaj — in to po klerikalno-nemško-vladnem bojnem načrtu — kvečjemu 300 glasov, kateri so potrebni zato, da pade dr. Triller proti dr. Gregoriču. Iz cele te notice jasno prihaja na dan prepričanje „Slovenskega Naroda“, da niti klerikalci niti Nemci ne bodo velili dr. Ravniharja, da celo, da dr. Ravnihar ne ve za ta bojni načrt klerikalcev, Nemcev in vlade. Vsa očitanja torej, katera so prihajala dosedaj iz „Naroda“, so po tej „Narodovi“ vesti izmišljena, zlagana. Vzlic temu pa isti „Slov. Narod“ komaj dobrih 20 vrst spodaj zopet ponavlja isto svojo laž, da je 300 nemških in 500 klerikalnih glasov zagotovljenih dr. Ravniharju. Ali se more potemtakem res še govoriti drugače o „Slovenskem Narodu“, kakor da je zblaznel?

— Pometaj pred svojim pragom! Tako z vso pravico kličemo „Slovenskemu Narodu“, ki se je v dolgovezni notici spravil na deželno vlado, češ, da ni na volilnih legitimacijah natisnjene imena tiskarne, v kateri so se tiskale legitimacije. Čudno se nam zdi, da „Narod“ ne dolži te „grozne pregrehe“ dr. Ravniharja, ki je v zadnjem času menda odgovoren prav za vse, razun za laži, ki se tiskajo v „Narodni tiskarni“. Naše mnenje o deželni vladi in baronu Schwarzu pozna vsakdo, saj smo je v našem listu povedali tudi jasno pred kratkim, in gotovo nimamo niti najmanjšega povoda zagovarjati niti vlade niti Schwarza, pač pa opozarjamo „Slov. Narod“ nato, da je za ljudi, ki imajo sami dovolj masla na glavi, zelo nevarno hoditi na solnce. Mi bibli molčali, ker vemo, da se take pomote, kakor jo z velikanskim ogorčenjem — legitimacije se namreč niso tiskale v „Narodni tiskarni“ — „pribija“ „Slov. Narod“, dogode vsak dan, in „Slov. Narod“ s svojim hrupom ni dosegel drugega, kakor da bo stavec, ki je stavil legitimacijo, dobil pošten nos od svojega šefa; a ker je „Narod“ takšen, dobro: pred seboj imamo slovensko vabilo na neko veselico, ki se je tiskalo v „Narodni tiskarni“. Na tem vabilu sicer ni izpuščena tiskarska firma, pač pa beremo za ljudi, ki so menda vzeli vso narodnost čisto sami v zakup, naravnost škandalozno ime firme: „Narodna tiskarna, Laibach“, torej na slovenskem vabilu nemško firmo tako pekleno narodno „Narodne tiskarne“! Torej zbesnelci v „Narodni tiskarni“: hic Rhodus, hic salta!

— „Slovenski Narod“ je podoben stari klepetulji, ki je potapljač se s prsti začela migati, ker ji je voda bila zalila usta. Jasno, odkrito in mirno smo bili povedali, kako je prišlo do kandidatur dr. Gregoriča in dr. Ravniharja, zlasti da je skupna kandidatna lista bila mogoča stoprav, ko je bil dr. Gregorič izjavil in dal besedo, da ni več član S. L. S., marveč popolnoma neodvisen bodisi od te, bodisi od druge stranke. Brezpogojno smo morali verjeti tej izjavi, dani od moža, ker nam je mož-beseda. Morda pri „Narodu“ tega niso vajeni. Wie der Schelm selbst... Še večja predrznost je, le dvomiti o dr. Ravniharjevi izjavi, da nima nobenega pakta ne s S. L. S., ne z nemško stranko. Ni li to največja infamija, kar jih moremo misliti. In sedaj prihaja še „Narod“ ter apelira na dostojnost v polemiki. Ob tako podli pisavi mora kri zavreti vsakomur, pa naj bo tudi dr. Ravniharjeve narave. Dokler dr. Tavčar kot „Narodov“ chfredacteurs svojo osebo krije taka sumničenja, toliko časa tudi dr. Ravnihar, ki ni naš chfredacteur, nima povoda in nesme preprečiti enake pisave proti dr. Tavčarju. To tembolj, ker dr. Tavčar sicer pri vsaki priliki poudarja, da ne dvomi o poštenosti dr. Ravniharjevi. Če streljate s kartečami, vam ne bomo odgovarjali s slepimi streli. Za eno dobite dve nazaj, čisto po sokolsko. In vi ste prišli, ko vam mi nismo še rekli žal besede.

— „Slovenca“ kliče na pomoč „Slov. Narod“, kadar si drugače pomagati ne ve. Tako piše: „po poročilu „Slovenčevem“ pa je dr. Ravnihar rekel: „da je on antiklerikalni“, in je pristavil: „saj tudi S. L. S. pravi, da ni klerikalna.“ S tem je seve dokazano, da je dr. Ravnihar ravno tako klerikalni kakor pristaši S. L. S. Quod erat demonstrandum! V pačenju in zavijanju resnice so Narodovi uredniki že od nekdanj mojstri. Zakaj pa ne producira Narod dotičnega mesta dr. Ravniharjevega govora iz „Nove Dobe“, kjer je bil ta govor dobesedno natisnjen. Zato, ker resnica čisto drugače izgleda, kakor pa njeno pačenje. Ali ima Narod svoje bralce res za tako nerazsodne, da bi ti ne vedeli razločevati, kaj se je zgodilo in kaj se ni zgodilo. Saj jih je bilo vendar kakih 50 njegovih pristašev na sobotnem shodu. Zato je pa popolnoma prav, da Narod sedaj tako piše. Končno se morajo vsakemu še tako zaslepljenemu pristašu narodno-napredne stranke odpreti oči. Laž ima kratke noge!

— „Naš list“ stoji med slovenskimi listi skoro edini na pravilnem stališču. Kot neodvisno glasilo tudi drugačen biti ne more. Pred nedavnim časom je pisal, ali bel ali črn. V Ljubljani si stojita nasproti po dva bela kandidata. Zato „Naš List“ tudi samo registruje to suho dejstvo.

— Štimungo dela „Narod“ proti dr. Ravniharju na Štajerskem. Kdor je pazno čital „Novo Dobo“, ta ve, da smo se prav odkrito in iskreno veselili pričakovane zmage Narodne stranke na Štajerskem ob zadnji deželnozborski volitvi. Opirali smo se pri tem zlasti na pisavo celjskih listov, ki so nam to zmago likali kot zagotovljeno. Osupnil nas je tembolj izid te volitve. Pravico smo si prisvajali, ocenjevati ta izid ter mu iskati vzrokov. Dotični članek je bil pisan z največjo dobrohotnostjo ter z odkrito izraženo željo, da bi odpadli oni vzroki, ker bi se s tem zabranil enaki izid ob prihodnih deželnozborskih volitvah. Narod seveda imenuje to „napad“, prav s tem namenom, da bi zasejal seme sovraštva med stranki, ki sta si sorodni v ciljih, pa tudi v sredstvih, ki je z njimi doseči vse cilje.

— Iz Brdskega okraja. (Dopis.) V našem okraju vladajo sedaj prav neznosne razmere. Do lanskega leta, kar je bilo prav zagrizenih klerikalnih županov, se niso upali na dan. Če so bile na pr. volitve v cestni odbor ali pa v zdravstveni zastop, vselej se je volilo brez klerikalne ali liberalne komande. Sedaj pa, ko je bila volitev v cestni odbor, delalo se je, kar je bilo mogoče, da vržejo zadnjega neodvisnega in delavnega moža iz odbora. Rodila se je ta misel med moravskimi klerikalci. Da se nas pa ne bo napačno razumelo, češ da so pri nas liberalci. Kdor količjak samostojno misli, in vse župniku ne prikima, je že liberalce. Zato pa, kar je pri nas županov nepristranskih, mora biti mož skozi in skozi delaven, nesebičen in požrtvovalen. Takih županov in svetovalecev imamo hvala Bogu še nekaj. Ali se še ne upajo večinoma pokazati, ali pa so že tako mlačni, da ostanejo rajši doma. Tako je bilo pri volitvi cestnega odbora; bili so izvoljeni od kmečkih občin samo nazadnjaški možje. Vsa čast pa zaenkrat deželnemu odboru, osobito pa, če se ne motimo, g. svetniku Povšetu, ki pri nas dobro pozna razmere, da sta bila imenovana v odbor dva najbolj delavna moža. Sedaj se nam ni treba bati, ker sta tudi iz veleposestva in industrije prišla dva neodvisna moža v odbor. Volitev za deželni zbor je tu, ali ne gane se nobeden, tožijo kmetje drug za drugim, slaba bo za nas, ker nas bode tudi v deželnem zboru zastopal doktor, ki se na kmetijstvo nič ne razume. Imamo že v svojem kraju zmožne ljudi, da bi nas v deželnem zboru zastopali. Ko je bila volitev v državni zbor, se nam je kandidat vsaj predstavil. Sedaj pa še tega ne. Zadostuje že, če „Domoljub“ nekaj fraz zapíše, pa se mora vse poslušno voliti. Kaj je temu krivo? Naša malomarnost. Zadosti je pri nas zavednih kmetov, ki dobro vedo, da tak poslanec ne bo nikdar za nas kaj storil; da bi ga morali imeti le iz svojega stanu, ker edino ta ve, kje ima kmet potrebe in kje ga čevlji žuli. Imamo pri nas nebroj izobraževalnih društev, a so samo klerikalna, tukaj bi se moralo začeti. Kar nas je zavednih, morali bi se udeleževati dela v teh društvih; kar bi bilo za ljudstvo škodljivo, temu se upreti, potem bi tudi tisti, ki so še slepi, počasi spregledali. Tako bi počasi ponehala moč strankarske zaslepljenosti. Samo zabavljati ni dosti, ampak dela je treba. Ni se nam bati, če nas tudi za liberalce proglase, kakor je to že v navadi; ako pošteno vztrajamo, pride končno le pravica in resnica na dan. — Še nekaj smo brali v „Domoljubu“, škandalozni dopis iz Moravč, kjer so pri g. Tomanu priredili veselico v korist družbe sv. Cirila in Metoda. Moravški klerikalizem zares presega vse meje. „Domoljub“ je pozivljaj Moravčane, da naj se ne udeležijo veselice, da je ta družba v liberalnih rokah. Posluževali so se najnižkotnejših sredstev, da odvrnejo ljudi od veselice. Kaj ni to sramota za trg Moravčev? Kakor smo čuli, je veselica vzlic vserzu hujskanju izborna uspela, a še vse drugače bi bila, ako bi je ne bojkotirali.

* **Trakovno žago** je izumil veleposestnik Ziemer v Wismarju ob Baltiškem morju, s katero je mogoče naglo porezati travo in druge rastline, ki tekom časa zarastejo ribnike, bajerje in vodotoče. Taka trakovna jeklena žaga meri v prerezu 2 in pol mm v širini, je pol mm debela in ima obostransko 3 mm dolge in 5 mm široke zobe. Navije se kakor trak na vreteno. Na konceh se pritrdi na posebne palice in se s podolgastimi, vreteno podobnimi uteži obteži tako da sega do dna struge. Izumitelj je to napravo na lastnih ribnjakih preskusil in vzel v vseh državah patent. V Avstriji je patentirana pod št. 31.865 in ima za-

stopstvo tvrdka Martin Miller-Sohn na Dunaju, Webstr. št. 6. Cena znaša za 10 metrov traka 20 mark.

* **Mesto slepcev.** Rumunska kraljica, znana pod pesniškim imenom Carmen Sylva, se peča z mislijo, ustanoviti za 20.000 slepcev mesto, v katerem naj bi bila tiskarna za slepce, predilnica in drugi industrijski zavodi, v katerih bi delali slepci, da se na ta način odpomore bedi in brezdelnosti. Pač vzvišena in kraljice vredna misel!

* **Nov finančni polom v Ameriki.** Iz New Yorka je nenadoma izginil večkratni milijonar Karol W. Morse, ustanovitelj železnega trasta in združene paroblobove družbe. Njegovi prijatelji trdijo, da se je podal v Evropo na zabavno potovanje, njegovi upniki pa so prepričani, da jim je ušel z njihovim premoženjem. Vsled novega finančnega poloma bodo uvedli proti prejšnjim ravnateljem mnogih bank in korporacij sodnijsko preiskavo.

* **Goljufija s hipnotiziranjem.** V Parizu bodo imeli senzacijsko pravdo. Neki grof Antonie de Rozon opeharil je generalovo hči Hardy de Perio, ločeno grofico Leurre za vse premoženje, ki je znašalo 300.000 frankov. Grofični odvetnik pravi, da je grof njegovo klientko sistematično hipnotiziral.

Spominjajte se Družbe sv. Cirila in Metoda!

Somišljeniki!

Širite in naročajte povsodi „Novo Dobo“! — Zahtevajte list po vseh gostilnah in kavarnah!

Etika in politika.

Predaval v „Akademiji“ dne 24. februarja 1907 g. vseučil. docent g. Albert Bazala iz Zagreba.

Ponatisk iz „Nove Dobe“.

Brošura po 30 vin. se dobiva v knjigotržnici g. Lav. Schwentnerja v Ljubljani.

Fr. P. Zajec
Ljubljana, Stari trg 26

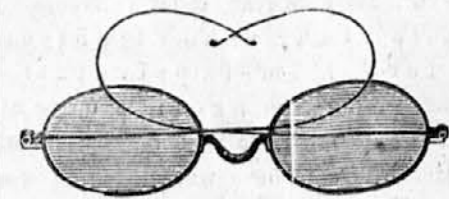
priloga svoj dobro urejeni optični zavod, kakor razna očala, ščipalce, daljnogleda, toplomerje, zrakovmerje itd. — Očala in ščipalci se napravijo natančno po zdravniškem receptu.

Velika zaloga raznih žepnih in stenskih ur

zlatnine in srebrnine.

Čenki za optično blago in separati čenki ur in zlatnine se razpošiljajo franco.

Dijaški dom
na Poljanski cesti št. 22

sprejme za prihodnji semester še dva dijaka iz nižjih razredov srednjih šol S prihodnjim šolskim letom se pa zavod razširi in bode na razpolago več prostorov, ki jih je treba pravočasno oskrbeti Pojasnila daje vodstvo. 3—1

Svojo bogato zalogo

VOZOV

novih in že rabljenih priporoča izdelovatelj vozov

FRAN VISJAN

v Ljubljani, Rimska cesta št. 11.

Ustanovljeno 1842. Telefon št. 154.

BRATA EBERL

Tovarna oljnatih barv, lakov in firneža. Slikarija napisov. Dekoracijska, stavbinska in pohištvena pleskarija. Električni obrat.

Prodajalna: Miklošičeva cesta 6 nasproti hotela „Union“.
Delavnica: Igriške ulice 6 Ljubljana.

Prva domača dolejska žganjarna
Ivan Rakoše i. dr.
Straža-Toplice

priloga

Slivovko navadno K 1— lit.	Tropinovec navad. K 1— lit.
III. „ 1:10 „	III. „ 1:10 „
II. „ 1:30 „	II. „ 1:20 „
I. „ 1:50 „	I. „ 1:40 „
Drožnik III. „ 1:30 „	Brinjevec III. „ 1:40 „
II. „ 1:50 „	II. „ 1:80 „
I. „ 1:80 „	I. „ 2— „

Vinsko žganje (konjak) od 8 do 8 K = 1/3 litra.

Spezialiteta „Slovenec“ narodna grenčica narodni liker od K 1:10 do K 1:20 liter.

Destilacija vsakovrstnih najfinjših likerjev od K 1— do K 1:60 liter.

Uvoz in izvoz čajnega ruma od K 1— do K 2— liter i. t. d., i. t. d.

Odpošilja se v steklenicah, zabojih in sodih, ter se prazna nepokvarjena posoda sprejme nazaj v račun in sicer steklenice 10 vin komad in sodi 5 vin. liter franco Straža-Toplice. Na zahtevo se pošljejo vzorci brezplačno!

Obrtna kreditna zadruga registrovana zadruga z neomejeno zavezo

priloga zlasti obrtnikom pristop k tej zadrugi. Zadružni namen je zlasti obrtnikom preskrbeti kolikor mogoče cen kredit. Vložne vloge obrestuje po 4 1/2 %

Uradne ure so vsak torek in petek od 11.—12. ure v Zadružni zvezi, Miklošičeva ulica.

Podružnica v Celovcu

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica v Spljetu

Delniška glavnic: 2.000.000 kron.

priloga promese na komunalne srečke po K 15 1/2 žrebanje 2. marea, glavni dobiček K 800.000. promese na Tiske srečke à K 7. žrebanje 1. aprila, glavni dobiček K 180.000. Obe promesi skupaj le K 21. obrestuje vloge na knjižice in na tekoči račun od dne vloge do dne vzdiga po 4 1/2 %

Reservni fond: 200.000 kron.

Rentni davek plačuje banka sama.

Rentni davek plačuje banka sama.

Sprejema zglasila za subskripcijo deležev Hotel. družbe z o. z. Triglav po 500, 1000, 5000 in 10.000 K

Svoji k svojim! Kupujte samo pri narodnih tvrdkah! Trgovci, ne naročajte blaga pri protislovanskih tvrdkah!